

במדינה

(המשך מעמוד 10)

פרידמן, מרצה לפילוסופיה בת 35, עולה מארצות-הברית, שיש לה דיעות רדיקליות קיצוניות בשטח שיחרור האשה — דיעות העלולות להבהיל את רוב הבוחרים הבורגניים הטובים של הרשימה.

חברת-הכנסת פרידמן יצאה לחו"ל לפני הבחירות. ועדיין לא חזרה. לא בטוח לגמרי אם היא תסכים לצעדים שנוקטו עליידי הבריה — ההתקשרות עם ל"ע והמשאומתן על הצטרפות לקואליציה. הדברים שהיא עלולה להגיד בכנסת גורמים כבד עכשיו לסיוטים אצל כמה מראשי הבריה, הרחיבה את הדיבור על זכות האשה לאורגאזם.

הציון מירדון ל"י. שאלה אחרת היא: איך תתגבש הרשימה מבחינה מוסדית? לשולמית אלוני אין חשק להקים תנועה ממש, עם מוסדות ועדות והחלטות של רוב. היא היתה רוצה להסתפק בלשכות לטיפול בתלונות האורחים, ואביזרים דורמים, שאינם כפופים להכרעות מיפלגותיות. אולם איך אפשר להימנע מהקמת מוסדות, כשיש בידי התנועה מאות אלפי לירות? האם יסכימו חברי התנועה להשיג איר הון זה בידי כמה אנשים, ללא מיסגרת תנועתית?

הרשימה הוציאה במערכת הבחירות כ-120 אלף לירות, אותן קיבלה מתורמים בעלי-הון. בין השאר הוזכר שמו של אפרים אילון.

בהתאם לחוק, תקבל הרשימה עכשיו מימון מלא לשלושה מנדטים — 540 אלף ל"י. רווח נקי: למעלה מ-400 אלף לירות. סכום כזה עלול בנקל להוות סלע-מתלוקת.

צורר מגוון. אך על הכל מאפילה, כמובן, שאלת ההצטרפות לקואליציה. הרשימה הלכה בבחירות על בסיס של התנגדות למיסד. הצטרפותה לקואליציה תעורר בעיות אצל רבים מתומכיה. תומכים אלה הם צורר מגוון, המועמד השני, בועז מואב, הוא מדיען ציור, שיעקר את העניינות היא שנינו שיטת-הבחירות — דבר הנוגד לחלוטין את גישת הל"ע, היודעים כי כל שנינו אפשרי יחסל אותה ואת שאר המיפלגות הקטנות.

איך להתחיל בבילה זו יחד והיה שאלה קשה. השבוע אחרי שחלפה שימחתה-גני צחון הראשונה, החלו בעיות אלה לתסריד את המצב, שזכתה בניצחון גדול מדי.

משפט

זכות הידידות

כאשר הוציא השופט העליון יצחק קיסר, טר, בבוקר יום ג' השבוע צירעל-תנאי נגד שר-הפנים — הוא הכניס את עולם המישפטים בישראל, ולמעשה את כל העורלם היהודי, למתח.

שכן לפני השופט הונחה טענה מעניינת. למה לגרש? את הטענה העלה עורר ר"הדין אמנון זיכרוני. הוא זה שביקש את הצו נגד שר-הפנים, זיכרוני ייצג את קורטה רוזל, צעירה גרמניה נוצרית, ש-שר-הפנים ביקש לגרשה מהארץ.

השופט קיסטר נענה לבקשת זיכרוני, עיכב את פקודת הגירוש, הורה לשר הפנים לבוא ולנמק למה הוא מבקש לגרש את הצעירה.

יחודי בעלי-כרחו. לשר-הפנים לא היה דבר באופן אישי נגד קורטה. ההתנכלות כוונה למטרה אחרת — לחבר של קורטה, רודולף שורצבוים, אזרח גרמני יהודי במוצאו, שגויס לצה"ל בעלי-כרחו כאשר הגיע לביקור בארץ. בטענה שמאחר שהוריו הם אזרחים יהודים — גם הוא אזרח יהודי, על אף שמעולם לא חי בארץ, ואין הוא מתכוון לעשות כן בעתיד. ("צה"ל חטף אותי", העולם הזה 1891).

ניצחון זמני. בפני בית-הדין העלה זיכרוני טענה מפתיעה: לפי חוק השבות, (מיהו יהודי?) זכאי כל בן-יוג של יהודי לזכויות של יהודי. בן-יוג, טען זיכרוני, איננו רק בן-יוג נשוי, אלא גם ידועה/בציבור. אי לכך, טען הפרקליט, לא רק שאין אפשרות לגרש את קורטה מן הארץ — אלא שחובה גם להעניק לה זכויות עולה חדשה.

בינתיים, זכה גם גיבור הפרשה, רודולף, בניצחון — זמני לפחות: הוא קיבל דחיית שירות לשנה, וייתכן שאף ישוחרר לחלוטין, מאחר שטענתו של זיכרוני, כי לפי הוראות פנימיות של צה"ל הוא אינו חייב שירות כלל, נמצאת בדיון בבצל"ל.

(המשך מעמוד 15)

כי אכן לא ידעו כלל על הרצח, ואם ידעו — לא נגע להם הדבר.

ברגע שקבע מי שקבע כי בושיקי, המהגר המארוקאי שעבד כמלצר בעיירת הנופש הקטנה, הנמצאת 200 ק"מ צפונית לאוסלו — הוא הוא חסן סלמה — נסתים כמובן הפקידה של קבוצת העוקבים, והם החלו נסוגים לעבר אוסלו.

דן ארבל הגיע ב-1970 השכורה, יחד עם מריאן, לנמלה-העופה של אוסלו, יצא לסיור כמה עניינים. בדעתו, כבדעת שאר חברי הקבוצה — שמצאו להם זמן להחזיר את המכונות השכורות כדת וכדין, כדי לקבל בחזרה את דמי-ההפקדון — לא עלה כלל שהמסורה מכונות אלה, לא חר שמספריהן נרשמו, בעקבות הסתובבור יותיהן החשודות בעיירה.

שני שוטרים ניגשו אל מריאן, ביקשו אותה לבוא עימם לתחנה.

נפילת

הדומינו

במקום לבוא עימם בשקט, פתחה מריאן את פיה, בצורה שאין לה שום הסבר הגיוני תחת השמש, גילתה לשוטרים כי היא ממתנה לחבר.

השוטרים המתינו יחד איתה — וכך נפל גם דן ארבל בפח.

דן ארבל לא נהג בפקיחות גדולה יותר: בתשובה לשאלת השוטרים, גילה מיד את כתובת הדירה ששכר, השוטרים מיהרו לשם — וכך נסלו בפח עוד שניים מהחבורה, סילביה ואברהם גמר.

דן לא הסתפק בכך, גילה לחוקריו כי הוא וחבריו קשורים עם ממשלת-ישראל, כך, שירכב גם את שמה של ישראל לבוך, כאשר נשאל מדוע עשה זאת, הסביר כי חשב שיעזור בכך לעצמו ולחבריו, וכי ממשלת נורווגיה היודידית תמחר לשחרר אותם, בהיותם שליחים של ישראל.

תשובתו זו עומדת בערך על אותה רמה כמו תשובה אחרת שלו, כאשר נשאל מדוע גילה מרצונו את כל פירטי המיבצע, השיב בתמימות: "לא אמרו לי לשמור את זה בסוד".

זאת היתה רמתם של גיבורי הפרשה. לא היתה זו סוף המסולת. בכיסו של ארבל גילו השוטרים מיספר טלפון. היה זה הטלפון של יגאל אייל, ממשלת נורווגיה לא היססה, שוטרים פרצו לדירתו של אייל, למרות חסינותו הדיפלומטית, מצאו שם את שטיינברג ודורף, צירפו ארץ חם לערימת העצירים.

אייל הוכרו כאישיות בלתי רצויה, עזב את נורווגיה.

בשבוע שעבר, נפתח מישפטם של שטיינברג, דורף, גמר, ארבל, ושתי הנבות, כולם הואשמו בהשתתפות ברצח בושיקי ובריגול בלתי-חוקי אחרי זרים, אם יודעו, הם עלולים לחטוף מאסר עולם. העונש המינימאלי הצפוי להם — שש שנות מאסר.

תשעת חברי הקבוצה האחרים נמלטו. לרלא היתה כל הפרשה כה טראגית — בהסתיימה בהירצחו של אדם חף מפשע — ולולא היתה חלק ממאבק הדמים הנורא של טרור וטרור-נגדי — היא היתה יכולה להיות קומית.

שכן התנהגותם של העוקבים היתה יכר לה לספק חומר לקומדיית-ריגול מבריקה: — התנהגו בערך כמו גיבורי חסמבה ועמונה בעיקבות אחד.

טעויות

מדהימות

בין הטעויות המדהימות, שאפילו לחובבים אסור היה לעשותן: העיקוב הגלוי והרעשני בחוצות עיירה קטנה.

- איפוס הכוונות על בושיקי דווקא — בהסתמך על פגישה מקרית של בן-צעמנה עימו, ללא כל הקירה לתוך הרקע שלו, ולמרות חוות-הדעתה של מריאן כי הוא אינו דומה לתמונת עלי חסן סלמה.
- העובדה שכל חברי הרשת הכירו איש את רעהו.
- העובדה שהם הסגירו מרצונם איש את רעהו.
- ועל כולן — העובדה שהם לא נמלטו מיד לאחר הרצח.
- המחשבה שאלה היו חברי הקבוצה שביצעו עד אז 12 מעשי היסול של מתבלים ערביים באירופה — היא בלתי-נתפסת.
- אפילו המחשבה שהם ידעו בכלל מה הם עושים במקרה ה-13 — קשה לעיכול.

השבוע העולם הזה 1898

13	12	11	10	9	8	7		6	5	4	3	2	1
					16	15							14
				20	19	18							17
			24	23		22				21			
	28									27		26	25
	32				31			30					29
		38	37	36					35	34			33
				40									39
46		45			44		43		42				41
	52		51		50			49	48				47
						55				54			53
								58			57		
		60	59										
		66		65			64		63				61
					69			68					67
						71							70

מאוזן: לים. 71) שייך למזרח הקרוב.

- מאוזן:**
- 1) אחראי למשטרת ישראל. (7) עבודה של סגנלר. (14) בן כת נוצרית. (16) על שניהם אין מתוכחים. (17) חור. (18) בא אחרי לילה. (20) צום. (21) תבלין מזרחי. (22) תואר הודי. (24) נטה ליסול. (25) יום טוב. (27) מבצע לישוב יהודים בצפון. (28) בית הציפור. (29) מכינויי אלוהים. (30) מיתלת וירון. (31) גש למטה I (32) מילת כאב. (33) חכם התלמוד. (35) טענת בסירה. (36) הר. (38) שעה. (39) קלאסיקן צרפתי ידוע. (40) ישמידו. (41) פלצור. (42) שהה מעובד. (44) עיוורת ידועה. (45) קפטן. (47) קריאת כאב. (49) מתודשי השנה העברית. (50) תר אר הולנדי. (52) מספיק. (53) מכשיר מדידה. (54) סרט נודע של מרלון ברנדו. (56) יחידת חשמל. (57) קהילה קדושה בקיצור. (58) נאמן בלועזית. (59) קרס. (61) מקוללת. (64) חית טרף. (65) הבעת תודה בפומבי (אר-מית). (67) איש מדע ברטי נודע בשם. (69) מונח באנטומיה — בליטה בקצה העצם. (70) שמו הפרטי של אחד הציירי.

חשבוע 1898

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפרה. לאותן הספרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיסור וחיתבור, יש למצוא איזו סיפרה מציינ על סמל של ריבוע.

